Zaterdag, 3 April 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 8868

AMIGOE DI CURAÇAO

CLUB TRIANON
Lunch van 12 - 2

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags). Abonnementsprijs voor het Staatsdeel ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858. Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG. Spreekuur van de Redactie 16—18 uur. Uitgeefster: Paulus-drukkerij. Bureaux: Conscientiesteeg 27—29. Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc. 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y. Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba: J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

CLUB TRIANON
Diner van 6 - 9.

Russen naderen Novorossisk.

Bulgarije's Boris weer bij Hitler.
Lorient en Saint Nazaire bij donker gebombardeerd.
Rommel maakt aansluiting met Von Arnim.

RUSSEN AAN DE POORTEN VAN NOVOROSSISK.

De Russen staan aan de Oostelijke poorten van Novorossisk. Een nieuwe kaart van het front laat zien, dat de Russische linies in het Kubangebied vlak ten Oosten van de stad lopen en verder in Noordelijke richting langs de Zee van Azov gaan op ongeveer 18 kilometer ten Oosten van Temruik. Het Russische leger bevindt zich op ongeveer 58 kilometer van Smolensk op het meest nabije punt, dat vlak ten Noord-Oosten van Yartsevo ligt (Moskou, (AP) 3.4).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUE.

„In de nacht van 2 op 3 April had den geen belangrijke veranderingen plaats aan het front. In een sector van het Westelijk front poogde een vijandelijk detachement onze vooruitgeschoven defensie-linies te bereiken. De Duitsers werden uiteengeslagen en gedeeltelijk uitgeroeid door geweer-, mitrailleur- en mortiervuur.

In een andere sector doodden onze verkenners meer dan 100 Duitsers en veroverden zij oorlogsmateriaal. In het gebied aan de middenloop van de Noordelijke Donets zetten de Duitsers hun aanvallen voort op de stellingen, die verdedigd worden door Sovjet-eenheden.

Ten Westen van Rostov vernietigden kanonniers van de Russische artillerie en mortieren 8 vijandelijke blokhuizen. Een vijandelijke artillerie- en mortierbatterij werd het zwijgen opgelegd en ongeveer twee compagnieën van het vijandelijke voetvolk werden opgeruimd. In de Kuban leverden onze troepen offensieve gevechten en veroverden zij verschillende bewoonde plaatsen. In het gebied van Anastasevskaya werden 250 vrachtwagens, 25 tractors en een ammunitie-opslagplaats veroverd.

Op de toegangswegen van een bewoonde plaats boden de Duitsers bizonder hevig weerstand. Onze artilleristen duwden verschillende kanonnen vooruit naar open stellingen en vernietigden met een accuraat vuur verschillende blokhuizen. Onder dekking van dit vuur braken de Sovjettroepen in een bewoonde plaats door en roeiden zij er het garnizoen uit. Zowat 300 vijandelijke manschappen werden gedood. 3 Kanonnen, 22 machinegeweren en ander materiaal werden veroverd" (Moskou, (AP) 3.4).

SABOTAGE IN BULGARIJE.

Reginald Langford, een correspondent van Reuter in Zürich, deelt mede, dat zich in Bulgarije steeds meer moeilijkheden voordoen nu de Regering zich niet meer zo goed kan verzetten tegen de Duitse drang om actief aan de oorlog deel te nemen.

Op Vrijdag werd gemeld, dat een Duitse patrouille in een hinderlaag werd gelokt door studenten te Drenova. Hierbij werden 6 Duitsers gedood en 3 gewond. Van de studenten werden allen, behalve twee die wisten te ontsnappen, ter dood veroordeeld.

De bekende Jantra-brug midden in de stad Tirnonowas werd midden in de nacht opgeblazen, terwijl er een wacht was. Twee der saboteurs werden gedood door de ontploffing. Verder wordt gemeld, dat een Bulgaar wist te verkrijgen in een Duitse duikbotenwerf in de Zwarte Zeehaven Sozopol, waar eigenlijk slechts Duitsers en Italianen mochten worden toegelaten.

Hij begon met anti-nazi propaganda onder zijn collega's met het gevolg, dat drie voltooide duikboten tot zinken kwamen bij proefvaarten en 70 Duitse matrozen het leven verloren.

De belangrijke spoorlijn van Ruschtsjuk naar de Duitse vlootbasis te Varna is voor de tweede maal gesaboteerd met ernstige gevolgen voor de Duitse verbindingswegen. In de scheepswerven en fabrieken van Varna moest het werk dagenlang gestaakt worden. (Zurich, (AP) 2.4).

BORIS SPRAK MET HITLER.

De Duitse radio verklaarde Vrijdagavond, dat Tsaar Boris van Bulgarije in Sofia is teruggekeerd na besprekingen te hebben gehouden met Hitler. De omroeper zeide voorts: „Officiële kringen in Berlijn wierpen een sluier van geheimhouding rond de besprekingen. Wilhelmstrasse weigert enige verklaring af te leggen buiten het communiqué waarin de besprekingen werden bekendgemaakt. Het is een geheim wie den Tsaar vergezelde en wie behalve Ribbentrop bij deze ongetwijfeld belangrijke conferentie aanwezig was." (Londen, (AP) 2.4).

NIEUWE U.S.A.-AANVALLEN BIJ MAKNASSY.

Berichten van het Tunische front delen mede, dat de Noordamerikaanse troepen nieuwe aanvallen hebben geopend tegen den vijand in het gebied van Maknassy (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 2.4).

FRANS COMMUNIQUE VAN NOORD-AFRIKA.

„In het Noorden van het Tunische front ontwikkelden de gevechten zich verder gunstig in het gebied van Sedjenane, niettegenstaande de krachtige vijandelijke weerstand en de grote moeilijkheden van het terrein. In de Centrale sector trokken onze eenheden voort ten Oosten van Ousseltia zonder vijandelijke weerstand te ondervinden. Het personeel van een vijandelijke post, die werd aangevallen in de Oud Kebir vallei, werd geheel uitgeroeid. In de sector ten Noorden van het Sjott Djerid had een levendige patrouille- artillerie-activiteit plaats" (Londen, (AP) 2.4).

NOORDAMERIKAANSE AANVALLEN BIJ EL GUETTAR.

Officieel werd door het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika bekend gemaakt, dat de Noordamerikaanse troepen in het gebied van de pas van El Guettar plaatselijke aanvallen deden met steun van tanks. De krachtige activiteit van de Noordamerikaanse en Franse patrouilles in het gebied van Ousseltia deed den vijand terugvallen naar de heuvels ten Oosten ervan. (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 2.4).

COMMUNIQUE VAN LECLERQS HOOFDKWARTIER.

Het Hoofdkwartier van Generaal Leclerq in Noord-Afrika deelde heden avond mede, dat strijdkrachten van Vrij Frans-Afrika pas hebben deelgenomen aan de krijgsverrichtingen van het Britse achtste leger tegen de achterzijde van de Mareth-linie. Zij jagen de terugtrekkende asstrijdkrachten achterna en hebben vele gevangenen gemaakt.

„Onze gemotoriseerde eenheden, die goed gesteund worden door het voetvolk, voerden stoutmoedige offensieve verrichtingen uit op moeilijk heuvelachtig terrein. Hierbij overkomen zij vele moeilijkheden en hebben zij de Duitse terugtrekking doen versnellen. In de loop van deze krijgsverrichtingen heeft ons geschut den vijand hevig de vijandelijke troepenconcentraties en voertuigen beschoten. Onze luchtmacht is opnieuw uitgerust met moderne vliegtuigen na haar schitterende wapenfeiten in de Fezzan-campagne. In samenwerking met de Raf slaat men toe op het Duitse leger in Tunis" (Frans Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 2.4).

GEALLIEERD COMMUNIQUE VAN NOORD-AFRIKA.

„De patrouille-activiteiten duurden gisteren voort langs het gehele Tunische slagfront. Nog meer voortgang werd gemaakt door onze troepen in het Noorden, waar onze patrouilles met succes gewikkeld zijn in gevechten en hevige verliezen aan de vijandelijke patrouilles hebben toegebracht.

Lucht: De luchtverrichtingen werden beperkt dood slecht weer boven Tunis. De aanvallen op vijandelijke troepen en motorvoertuigen ten Noorden van Gabès werden gisteren voortgezet door lichte bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers. Het vijandelijke vliegveld te La Fouconnerie werd tweemaal gebombardeerd en er werden branden achtergelaten. Gevechtsvliegtuigen voerden offensieve vluchten en patrouillevluchten uit. 6 Vijandelijke jagers werden tijdens de dag vernield. 4 Onze vliegtuigen worden vermist van al deze verrichtingen" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 3.4).

GEVECHTEN OPNIEUW OPGELAAID.

Radio-Algiers zeide, dat de gevechten in alle Tunische sectoren opnieuw zijn opgelaaid. Het Afrika Corps zet zijn terugtrekking voort langs de weg van Sfax, verwoed achtervolgd door de Britten. Nieuwe vordering wordt gemeld in de zône van Maknassy waar Franse en Noordamerikaanse troepen vooruitdringen in de richting van Mahares. In het Noorden oefent het Britse 1e leger druk in de richting van Mateur en Kaap Serrat. In de maand Maart werden 25 vijandelijke schepen tot zinken gebracht in de Middellandse Zee en nog 22 beschadigd (Londen, (AP) 3.4).

EISENHOWER OVER DE STRIJD IN TUNIS.

Bij een inspectie van het Marethfront zeide de Noordamerikaanse Generaal Dwight D. Eisenhower, dat de nieuwe strijdkrachten onder Generaal Alexander met een doeltreffende steun van de luchtstrijdkrachten „nog steeds bevredigend voortgang maken" in de taak om de as uit Afrika te slaan. Eisenhower zeide, dat elke Noordamerikaan het recht heeft trots te zijn op de vordering, welke gemaakt is en dat de Noordamerikanen in dit krijgsgebied de trots der Britten delen in de verrichtingen van het achtste leger onder Montgomery bij het verdrijven van Rommel uit de Mareth-linie.

„De situatie laat thans toe, dat zekere schikkingen van de troepen, die in Tunis vechten, worden bekend gemaakt", aldus Eisenhower. „De elementen, die Alexanders 18e legergroep uitmaken zijn: het Britse 1e leger onder Anderson in het Noorden, waarbij het Franse corps onder Generaal Koeltz is ondergebracht. De Noordamerikaanse strijdkrachten onder Patton in het centrum. Deze werden onlangs gehergroepeerd en vallen niet meer onder het 1e leger. Zij bestaan uit 4 divisies, die reeds aan de strijd hebben deel genomen: de 1e pantserdivisie en de 1e, 9e en 34e divisies infanterie. De veteranen van Montgomery's achtste leger vormen een strijdmacht, waartoe o.a. behoren: een Nieuw Zeelandse divisie, een Brits Indische divisie en 2 Britse divisies infanterie" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 3.4).

GUERILLA-KRIJG ZIT ITALIANEN DWARS.

De politieke commentator van Radio-Rome zeide Vrijdagavond, dat het voor de Italianen tijd wordt iets te weten van de ondergrondse guerrilla-krijg, welke gevoerd wordt in Croatië en Albanië, gebieden die door de Italianen bezet zijn. Hij zeide: „De partijgenoten worden geholpen door de aard van de omgeving. Soms scheppen zij toestanden, waardoor strategische en tactische plannen geheel in de war gestuurd worden. Onze eenheden moeten steeds op hun hoede zijn. Onze bevoorradingscolonnes worden bij wijlen bij verrassing genomen en bedreigd.

Het is een zeer moeilijke toestand. Elkeen wordt bedreigd: de schildwachten, kleine garnizoens, uitkijkposten en zelfs commando-posten — alles is in gevaar. Dit is inderdaad een uitputtende en wrede oorlog — een oorlog, die geenfrontlijn is, die niet wordt gevoerd door de kracht van de aanval, doch ondergronds voortduurt" (Londen, (AP) 2.4).

AANVAL OP LORIENT EN SAINT NAZAIRE.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht vielen vliegtuigen van het Bommenwerpercommando de duikbotenbases te Lorient en Saint Nazaire aan. Ook werden mijnen gelegd in vijandelijke wateren. 2 Bommenwerpers worden vermist" (Londen, (AP) 3.4).

ALGEHELE MOBILISATIE IN JAPAN.

Japan voert een „algehele mobilisatie" in naar Duits model. Elke man en elke vrouw in Japan kan thans voor oorlogswerk worden opgeroepen, aldus verklaarde de radio van Oslo (onder Duits toezicht) heden. (Londen, (AP) 2.4).

Het nieuws van vandaag.

Aan weerszijden van Rostov, waar Ruslands Don uitmondt in de Zee van Azov, is de laatste dagen enige opleving te bespeuren in de strijd. Ten Westen van Rostov werden enkele Duitse kazematten en andere versterkte punten opgeruimd, doch vooral ten Zuiden van Rostov, in het Kubangebied, behalen de Russen successen. Het middagcommuniqué van heden spreekt dan ook van veroveringen, genomen plaatsen, veroveringen van materiaal en opruimingen van vijandelijke manschappen. Reeds dicht bij Novorossisk, als het ware aan de Oostelijke poorten van de stad, bevinden Ruslands strijders zich om de Caucasus voor eens en altijd van de naziehorden te zuiveren. Meer naar het Noorden, aan het Donetsfront en voor Smolensk is de strijd enigszins geluwd. Hetzelfde kan haast gezegd worden van de strijd in Tunis.

Het communiqué uit Noord-Afrika spreekt nog maar van patrouille-activiteiten en plaatselijke voortgang. Erwin Rommel maakt van deze gelegenheid gebruik om een aansluiting te vormen met de troepen van Von Arnim in Noord-Tunis (blz. 1).

In de afgelopen nacht vloog de Royal Airforce naar de Duitse duikbotenbasis te Lorient en Saint Nazaire om er weer een behoorlijke lading bommen te werpen.

Tsaar Boris III van Russen-miunend, maar door Duitsland onderdrukt Bulgarije heeft op 31 Maart weer eens Von Baas Hitler mogen verschijnen in aanwezigheid van Joachim von Ribbentrop. Wat besproken werd in de „sfeer der traditionele vriendschap tussen Duitsland en Bulgarije" kon Berlijn niet mededelen. Buitenlandse waarnemers zijn er evenwel van overtuigd, dat den Tsaar weer de duimschroeven werden aangezet, teneinde hem te dwingen zijn land actief aan de oorlog te doen deelnemen (blz. 1).

De Bulgaren — dat weet Zijne Majesteit de Tsaar maar al te goed — zijn niet erg geneigd aan de strijd voor Duitslands „Nieuwe Orde" mede te doen. Zij hebben reeds vroeger op het verkeerde paard gewed en verloren. Resultaat: verlies aan gebied bij het daaropvolgende vredesverdrag van Neuilly (Parijs).

In verband hiermede is van belang een artikel op blz. 4 over de regeling der grenzen. Het historisch ontstaan van grenzen in de Oude en Nieuwe Wereld wordt erin besproken. Ook ten aanzien van de Wereldorde na de oorlog wordt in het hoofdartikel op de voorpagina de kern weergegeven van een artikel in de „American Mercury", dat nogal beroering heeft gewekt in de wereldpers. Men ziet erin welke sterke nadruk gelegd wordt op de rol van de „grote vier".

Een Amigoe-man werd gisteren rondgeleid in het zendstation te Groot Kwartier door 's lands Wonderenwrochter, den Heer Willemse. Deze vertelde van zijn plannen betreffende radio-telefonie van Aruba en Curaçao naar New York, waarvoor de toestellen reeds opgesteld staan, over verbetering van de telefoon tussen Rincon en Kralendijk, en over radio-telefonische verbindingen tussen alle eilanden — gebiedsdelen — van het staatsdeel. Het verhaal staat op blz. 2.

U.S.-Journalist Kingsbury Smith over de Nieuwe Wereld.

In de gehele wereld gaan stemmen op van bezorgdheid, die vragen: „Hoe zal het met de wederopbouw gaan? Zal men dit maal de fouten kunnen vermijden, die men begaan heeft na de eerste wereld-oorlog? Fouten van verkeerd berekend egoïsme van denktraagheid, van verzet tegen het onvermijdelijke."

Het gebruikelijke antwoord der denktragen op die vragen pleegt te zijn: „Dat is van later zorg: eerst moeten we de oorlog winnen." Zij vergeten, dat op het ogenblik, dat de oorlog gewonnen is, het programma van opbouw ener nieuwe wereld in vervulling moet gaan, niet in de eerste plaats omdat er grote haast bij is, maar om te vermijden, dat we dan uit sleur en denktraagheid de verkeerde weg inslaan, die ons terugleidt naar een onvermijdelijke herhaling der gebeurtenissen van deze oorlog.

Wij hebben gelijkt op al eens op gewezen, dat de Atlantische Brief er een leus, en zelfs de verleden najaar gepubliceerde „Verklaring der Mensenrechten" van de Sankey-commissie niet meer dan een proclamatie van principes; zoiets als de statuten van de komende wereldorde. Maar wat we nodig hebben is een reglement. Men zegt, dat geallieerde commissies in Londen en Washington werken aan zulk een reglement, en het zou treurig zijn als dat niet zo ware.

Intussen heeft in „The American Mercury" de bekende Noordamerikaanse journalist Kingsbury Smith gezegd: „Achter de coulissen te Washington wordt een nieuwe wereld uitgewerkt". En dan geeft hij, op grond van „inside knowledge" naar hij zegt, een overzicht van de principes, door welke de mensen, die aan die nieuwe wereld werken, zich laten leiden.

Wij laten ze hier volgen.

Hoofddoel.

1. Een werkelijke wereldvrede te handhaven door gedwongen ontwapening van de as-mogendheden en door het oefenen van politie-toezicht op de wereld, hoofdzakelijk door de Verenigde Staten, Groot Britannië, Rusland en China, dus hegemonie van „de grote vier", waartegen Van Kleffens onlangs protesteerde.

2. Het lidmaatschap van de statenbond zó voordelig te maken, dat geen land zich de luxe kan veroorloven, erbuiten te blijven.

Economische Voordelen.

1. Een systeem van open handel onder de leden, waarbij gelijke behandeling in handelszaken gegarandeerd is.

2. Een rechtmatige verdeling onder alle leden van voldoende grondstoffen om hun redelijke behoeften van vredestijd te bevredigen.

3. Noordamerikaanse financiële hulp voor essentiële ondernemingen, zoals programma's van publieke werken, in die landen, die het kapitaal voor dergelijke ontwikkeling niet bezitten.

4. Strikte regeling van de voorziening van fabriekswaren onder de leden op dusdanige wijze, dat de belangen van verbruikende naties en haar volk beschermd worden.

5. Een coöperatieve beweging voor de snelle uitbreiding van de handel onder de leden. Deze beweging moet gebaseerd zijn op een systeem van financiële relaties, dusdanig ingericht, dat materialen geproduceerd kunnen worden en wegen gevonden kunnen worden om ze daar te brengen, waar menselijke behoeften markten scheppen, zoals in China en Indië.

Verplichtingen.

1. Het garanderen van zekere fundamentele rechten aan de burgers der aangesloten staten, zoals vrijheid van woord en godsdienst, vrijdom van schrikbewind en vrijdom van gebrek.

2. Een plechtige belofte om alle internationale geschillen op te lossen door vreedzame methodes van arbitrage, en het onderwerpen van dezulke geschillen aan een internationaal gerechtshof als directe onderhandelingen falen.

3. Toestemming tot een ingrijpende beperking van bewapening onder internationaal toezicht.

Gedurende de Wapenstilstand.

1. Volledige ontwapening van Duitsland, Italië, Japan en hun satellieten.

2. Het beletten van het ontstaan van omwenteling in de geslagen landen.

3. Het organiseren van snelle hulpmaatregelen voor de verwoeste oorlogs-districten in alle landen, met inbegrip van voedsel en kleding voor de bevolking.

4. Het opschorten van de demobilisatie der legers tot arrangementen gemaakt zijn voor de terugkeer der troepen tot vredes-werk.

5. Men zal ervoor moeten zorgen dat het staken der vijandelijkheden niet gevolgd worde door voortzetting van de staatshuishoudkundige oorlog.

6. Het helpen bij het scheppen van betrouwbare, vrijzinnige regeringen in de geslagen landen, die wet en orde zullen handhaven en met de Verenigde Naties willen samenwerken voor het scheppen van een betere wereld-orde.

Belofte der Verenigde Naties om samen te werken met de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

1. De uitbreiding, door doeltreffende internationale of nationale maatregelen, van productie, werk en de uitwisseling en het verbruik van goederen.

2. De afschaffing van alle vormen van verschillende behandeling in de internationale handel.

3. De vermindering van invoerrechten en andere hinderpalen voor het handelsverkeer.

4. Het bereiken van de staatshuishoudkundige doeleinden, geformuleerd in de Atlantische Brief, w.o. gelijke toegang van alle landen, groot of klein, overwinnaars of overwonnenen, tot de grondstoffen van de wereld, welke nodig zijn voor hun staatshuishoudkundige welvaart.

Radio-Telefoon naar New-York staat reeds opgesteld te Groot Kwartier.

ALLEEN ENKELE LAMPEN, DIE DOOR VIJANDELIJKE ACTIE VERLOREN GINGEN, ONTBREKEN NOG.

Landsradio is meer dan een jaar bezig met de Radio-Telefoon.

Aruba's Automatische Telefoon komt, als er maar materialen waren.

EERSTE RADIO-TELEFOON VAN ONS STAATSDEEL ZAL BINNEN 2 MAANDEN RINCON EN KRALENDIJK VERBINDEN.

Naar aanleiding van hetgeen de Heer Hoogeveen op de Woensdag gehouden persconferentie mededeelde omtrent de installatie van een radiotelefoon, heeft de Redactie zich tot de Landsradio- en Telefoondienst gewend om verdere inlichtingen betreffende dit voor de gebeidsdelen Aruba en Curaçao zo belangrijke gebeuren. Behalve enkele onderdelen bleek de installatie reeds aanwezig te zijn en het was de Directeur, die tezamen met zijn onderdirecteur de welwillendheid had den Amigoe-man in het zendstation te Groot-Kwartier rond te leiden. Van deze zijde vernam de Redactie bij deze gelegenheid ook nog enkele biezonderheden over de aankoop van deze radiotelefoon, waarmede de Landsradio- en Telefoondienst zeer lang bezig is. Gelijk bekend werden reeds in de eerste helft van 1942 de gelden hiervoor beschikbaar gesteld, waarna door de Landsradio- Telefoondienst onmiddellijk tot bestelling der apparaten is overgegaan (Mei 1942).

Tevens werd in Juni 1942 door den Landsradio- en Telefoondienst de medewerking verkregen van de American Telephone and Telegraph Company inzake de opening van een radiotelefonische verbinding van dit staatsdeel met New York en de andere centra op het Westelijke Halfrond.

De apparatuur werd inmiddels geleverd en staat reeds opgesteld in het zendstation te Groot Kwartier.

Het wachten is thans op de nog ontbrekende onderdelen, o.a. de zendlampen, welke indertijd door vijandelijke actie verloren zijn gegaan.

Bij het vertrek der Curaçaose Missie naar de Verenigde Staten en tijdens haar verblijf aldaar werd door de Landsradio- en Telefoondienst herhaalde malen aangedrongen op levering dezer nog ontbrekende materialen.

Tot heden werd nog geen toezegging hiervoor ontvangen. Het is te hopen, dat dit materiaal spoedig kome, waarmede de laatste schakel in de totstandkoming der radio-telefonische verbinding zal zijn gelegd en men van zijn huis of kantoor uit met New York of elders kan telefoneren.

Het totstandkomen van zulk een gesprek van Oranje- of Willemstad met New York zal in gewone omstandigheden ongeveer 10 minuten duren. Op stille ogenblikken zal het zelfs korter tijd vergen. De kosten voor zulk een gesprek worden voorlopig beraamd op ongeveer 18 tot 25 gld. voor 3 minuten. Tussen Aruba en Curaçao zou een gesprek van 3 minuten zelfs slechts een plm. 5 gld. kosten.

Het wonderhuis te Groot Kwartier.

Het is verbazingwekkend, wat een technisch man als de Heer Willemse aan niet-technici weten te vertellen. Het klinkt als doen ze wonderen, en wanneer men de duizenden draadjes, knoppen, lampen en kasten in het zendstation te Groot Kwartier ziet, duizelt het den mens.

De Heer Willemse liet de installatie die voor radio-telefonische gesprekken nodig is, zien. De toestellen voor Aruba staan klaar in kisten. Aanvankelijk wilde men het zo regelen, dat Aruba over Curaçao naar New York zou kunnen telefoneren, doch dit was natuurlijk al heel ongewenst. De installatie wordt nu zo, dat Aruba en Curaçao elk geheel onafhankelijk van elkander met New York kunnen telefoneren. De ijver van de Landsradio- en Telefoondienst voor Aruba is trouwens bekend.

De Heer Willemse verzekerde ons, dat ware het geen krijg, de automatische telefoon op Aruba allang een feit zou zijn. Maar de zaken vorderen mooi en de automatische telefoon op Aruba zal ook niet te lang meer op zich laten wachten.

Geheimhouding van de gesprekken van Aruba en Curaçao met New York is verzekerd. Een apart toestel vervormt de stem, zodat ongerechtigden, die de golven opvangen in plaats van een stem slechts gepiep en gekras horen. In New York wordt deze cacophonie weer teruggevormd tot het oorspronkelijke geluid. Een miraculeus vermogen van den Heer Willemse en zijn technische collega's, dat wij niet zullen trachten te verklaren.

Telefoon voor Bonaire.

Naar aanleiding van hetgeen Landraad C. E. B. Helmund over de telefoon van Kralendijk naar Rincon schreef, vertelde de Heer Willemse, dat binnen 6 à 8 weken deze zaak in orde komt. De Landsradio- en Telefoondienst gaat een radio-telefoon tussen Kralendijk en Rincon openen. Geen last meer van draden, die aan de zeewind blootgesteld spoedig vergaan.

Draadloos telefoneert men tussen de beide plaatsen op Bonaire, die op deze wijze de eerste Radio-telefoon van het staatsdeel zal krijgen. Het enige nadeel is, dat in Kralendijk, zowel als te Rincon voorlopig nog slechts elk één toestel zal kunnen zijn, zodat men in elke plaats even naar het toestel moet lopen. Gezien het feit, dat de afstanden klein zijn en dat Bonaire toch slechts enkele weinige toestellen heeft, is dit geen bezwaar.

De telefoonverbinding tussen Kralendijk en Rincon zal bovendien ook weder hersteld worden. Deze lijn heeft echter steeds biezonder veel te lijden. Ware er voldoende materialen, de lijn zou reeds weder in gebruik zijn.

De proefnemingen met de radiotelefoon voor Rincon—Kralendijk worden reeds gehouden. Wij hebben een van de in aanbouw zijnde toestellen mogen bewonderen.

Radi-telefoon voor het gehele staatsdeel.

Momenteel bestaat er een radio-telegrafische verbinding tussen alle 6 eilanden van het staatsdeel. De radiotelegrafische verbinding met de Bovenwinden is uiteraard slechts enkele uren open. Met St. Maarten bijvoorbeeld 8 uren, verdeeld over een etmaal.

Dit is echter al te weinig. Er zijn veel meer telegrammen te verzenden. Temeer, daar men de telegrammen voor Saba en St Eustatius meestal ook alle naar St Maarten zendt, vanwaar ze worden doorgetelegrafeerd naar de andere eilanden. Er bestaat inderdaad een rechtstreekse radio-telegrafische verbinding met Saba en St. Eustatius, doch deze wordt slechts in spoedgevallen gebruikt.

Het personeel op de Bovenwinden is te gering van bezetting. Hierdoor heeft het materiaal veel te lijden. De telegrafisten hebben al hun tijd nodig voor het telegraferen en administratief werk, en voor reparaties en het schoonhouden van de toestellen, komt men tijd te kort. Statenlid William Rufus Plantz heeft dan ook reeds meermalen en terecht op verbetering hieraan aangedrongen en tevens om tariefverlaging gevraagd.

Men ziet, dat er dus een levendig verkeer tussen Boven- en Benedenwinden bestaat. De bedoeling van de Landsradio- en Telefoondienst is nu om, zodra de materialen weer te bestellen zijn, een radio-telefoon voor het gehele staatsdeel in te stellen. Thans komt dit voorlopig slechts voor Aruba en Curaçao. Als de oorlog niet gekomen ware, kon men thans reeds willekeurig van elk eiland met elk ander eiland telefoneren.

Hoe machtig de Heer Carel Antonius Willemse is, blijkt nog uit de vele bordjes: levensgevaarlijk, hoogspanning. Hij zou u al koutenderwijze naar een plek kunnen brengen, waar een knop aangedraaid, u tot een lijk maakt. Er zijn plekken, gelukkig goed afgesloten, waar duizenden volt uw leven bedreigen. Er zijn zelfs toestellen, waar wijzen de dood betekent. Inderdaad een gruwelijk vermogen des Heren Willemse. Iedereen, die het rustig, gelijkmoedige Hoofd van 's Landsradiodienst kent, zal de hemel prijzen, dat de dodende stralen op Groot Kwartier zulk een evenwichtigen meester troffen.

De Heer Bos-Verschuur telefoneert nu al met New York.

In de ateliers van Groot Kwartier is veel moois te zien. De Heer Ronald C. Bos-Verschuur, die hier de leiding heeft, is iemand, die animo voor het vak heeft.

In zijn vrije tijd werkt hij aan verbetering van toestellen, kasten e.d. Het is bewonderenswaardig als men te zien krijgt, welke instrumenten en dingen door den Heer Bos-Verschuur zelf gemaakt zijn.

Thaumaturg Willemse, die belemmerd wordt in zijn inderdaad grootse plannen wat de telefonie en telegrafie in dit staatsdeel betreft, doordat hij bijna geen materiaal kan krijgen en wat hij krijgt al enkele malen het ongeluk heeft gehad in plaats van naar Curaçao naar de bodem van de zee te verhuizen, zeide trots te zijn op den Heer Bos-Verschuur. „Wat hij niet weet te maken, is ongelooflijk, als ik maar iets meer materialen kon krijgen, zou Bos-Verschuur het werk niet afkunnen, en wat hij doet, weet hij ook goed te doen."

De Heer Bos-Verschuur liet ons een toestel zien, waarmede men rechtstreeks naar New York kon telefoneren! Als u hier de hoorn opneemt, hebt u New York aan de telefoon, direct, zonder omwegen!

Ongelovig vroegen wij, of er dan nu reeds een telefoonverbinding met New York bestonde? De Heren Willemse, Peiliker en Bos-Verschuur glimlachten den Amigoe-man vriendelijk toe. Eindelijk kwam het antwoord: Ja zeker, die is er, maar niet voor commercieel gebruik. Het zou niet gaan, want om te kunnen telefoneren, moet men de telegrammen-verzending stop zetten. En daar hebben wij de volle 24 uur per etmaal voor nodig, dus u voelt wel, dat dat niet gaat.

Alleen voor bepaalde gevallen, die beter niet vermeld worden, wordt van de telefoon gebruik gemaakt. Maar evenals dit, bestond er ook reeds zulk een geheimzinnige radio-telefoon tussen Aruba en Curaçao. Wij mochten deze verbinding even proberen. Het klinkt goed, precies alsof men van het Amigoe-kantoor naar de Gouvernementspersdienst opbelt. En de stem van den onbekende aan de overzijde van het diepe water klonk ook even schoon en sonoor als in het andere geval.

De dodende stem.

In de toestellen van de radio-telefoon naar New York Aruba zitten uiteraard voor leken honderden geheimzinnigheden. De Heer Willemse lichtte een der sluiers van zulk een geheim op, toen hij ons op een aparaat wees in een der toestellen dat het geluid vergroot. Het geluid door de telefoon ontvangen wordt dusdanig versterkt, dat het wel 3000 x het oorspronkelijke geluid weergeeft en dan wordt dat doorgestuurd naar New York.

„De electrische kracht van deze stem zou u kunnen doden", zo zeide de Heer Willemse, zoon van Donar.

Dit was dus de stem, die doden kon. Onbegrijpelijk vonden wij het verhaal dat de wallen en torens van Jericho ineenstortten bij het geluid der Joodse bazuinen en zie een stem op kunstmatige wijze in electriciteit omgezet, kan reeds mensen doden.

Wat een gevolgen zou het hebben, indien de Heer Willemse zijn plannen tot verbetering van de Landsradio- en Telefoondienst over dit toestel den Staten kond zou doen. Op Groot Kwartier leert men welk een machtig man Curaçao bezit in Ingenieur Willemse.

Radio-toestel voor den Gouverneur.

In het atelier was nog een toestel in bewerking. Het was een toestel voor den Landvoogd. Het is bekend, hoe de thans heersende landvoogd reeds in vele gevallen voor de microfoon is gekomen om Zijn volk toe te spreken. Ook in dit opzicht doet de jongere generatie zich gevoelen. Vroeger gebeurde dit bijna nooit en daarom was een speciaal paleistoestel ook niet nodig. Als het geval zich eens voordeed, begaf men zich meen een draagtoestel naar het paleis. Natuurlijk kostte dit elke maal de nodige maatregelen en voorzieningen. In de nabije toekomst zal dit niet meer nodig zijn. De Gouverneur heeft Zijn eigen toestel dan in het Gouvernementshuis en behoeft, wanneer het hem behaagt te spreken, slechts kennis te geven aan de Landsradio- en Telefoondienst, die dan een technicus stuurt om het toestel te bedienen. Met andere woorden: binnen een uur kan de Landvoogd voor de radio spreken, iets wat in bepaalde gevallen zeker gewenst is.

Zoals men weet hanteert Curaçao 30.000 telefoongesprekken per dag. De lijnen naar de Isla — 5 op het ogenblik — zijn te weinig in aantal. Van de Isla-zijde naar de stad is de telefoon tegenwoordig al een aantal uren gesloten voor de huisaansluitingen te Emmastad. „Ik wil wel meer gelegenheid scheppen maar ik heb geen materialen", dit was het besluit van een leerzame middag onder de hoede van de Heren Willemse en Peiliker.

Curaçao.

DEPARTEMENT VAN LANDBOUW, VEETEELT EN VISSERIJ INGESTELD.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft in verband met het belang van landbouw, veeteelt en visserij voor het staatsdeel Curaçao met ingang van 1 April jl. een **Departement voor Landbouw, Veeteelt en Visserij** ingesteld met aan het Hoofd een directeur. Tot eerste Directeur van dit departement is benoemd den Heer Richard Johannes („Hensi") Beaujon Jacobszoon, die ook reeds de Directeur van de Landswatervoorziening is.

De Heer Beaujon is dus Directeur van beide departementen, met welke benoeming wij den Heer Beaujon van harte complimenteren.

WERKTIJDENREGELING KANTOORPERSONEEL.

De Gouvernementspersdienst meldt ons:

Op 1 April 1943 trad de „Werktijdenregeling Kantoorpersoneel 1941" (P.B. 1942 No. 25 in werking. Genoemde Landsverordening stelt zich ten doel het beperken van de arbeidsduur van kantoorpersoneel. Onder kantoor wordt daarbij verstaan „alle besloten ruimten waar administratieve werkzaamheden of tekenwerk verricht worden met uitzondering van:

a) telegraafkantoren; b) kantoren van nieuwsbureaux, van dagbladen, weekbladen en andere tijdschriften voor zover daarin journalistieke werkzaamheden worden verricht; c) Gouvernementskantoren."

Als voornaamste bepalingen gelden de artikelen 2 en 3, waarbij de normale arbeidsduur behoudens enige uitzonderingen, gesteld wordt op acht uur per etmaal met een maximum van zes en veertig uur per week, terwijl op Zaterdag na één uur des namiddags en op Zondagen geen arbeid verricht mag worden.

Voorts is het Hoofd of de Bestuurder van een kantoor verplicht zorg te dragen, dat in zijn kantoor een arbeidslijst wordt opgehangen en een arbeidersregister aanwezig is. Beide zijn verkrijgbaar op het Bureau voor Sociale en Economische Zaken en bij de Gezaghebbers, waar tevens inlichtingen kunnen worden gegeven.

OVERSTE VAN DER BEEK ONGESTELD.

Overste Willem A. van der Beek, kort geleden van hier naar een niet aan te duiden bestemming vertrokken, is onderweg in Washington in verband met een hart-attaque in een hospitaal opgenomen. Dit is de eerste maal, dat de Overste aan een ziekbed is gekluisterd. Gelukkig meldde het bericht, dat ons van deze minder prettige situatie op de hoogte bracht ook, dat de toestand des Oversten op het ogenblik al weer gunstig is.

PROF. SNAPPER TE WILLEMSTAD.

Medische school Paramaribo was het doel der reis.

Gelijk wij reeds enige dagen geleden hebben gemeld, zou Professor Doctor I. Snapper deze week uit Suriname alhier aankomen. De hoogleraar is inmiddels te Willemstad aangekomen, waar hij tot aanstaande Maandag zal blijven. Professor Snapper, oud-hoogleraar aan de Universiteit van Amsterdam in de algemene ziektekunde, was lange tijd werkzaam te Peking, waar hij wereldfaam als internist verwierf.

Professor Snapper was daar niet de enige Nederlander, die op medisch terrein werkzaam was; er waren er nog enkelen. Bij Pekings val viel Professor Snapper den Japanners in handen. Het lot was hem gunstig en zo werd de hoogleraar later door middel van uitwisseling in vrijheid gesteld. Hierna kwam de Professor in Nederlandse regeringsdienst in de Verenigde Staten, waar hij zich onder andere bezig houdt met te werken aan de opleiding van een medische staf, die zoals Meester Hoogeveen in zijn persconferentie van deze week Woensdag vertelde, bij de invasie van onze Oost, achter de invaderende troepen ons Aziatische zusterstaatsdeel mede zal binnentrekken (Amigoe van jl. Donderdag). De opleiding van medici bracht mede, dat Professor Snapper een bezoek bracht aan de Medische School in Suriname, waar Professor Snapper zich dan ook van de stand van zaken heeft vergewist.

Naar wij nader nog vernamen heeft Professor Snapper te onzent door middel van het Hoofd des Openbaren Gezondheidsdienst ook contact gezocht en verkregen met de plaatselijke artsen en inrichtingen voor ziekenverpleging.

LEERGANG LITURGIE.

Bij genoegzame deelneming zal er begonnen worden met een leergang Liturgie. Reeds werden Pater Grove O.P. en de Heer Doctor Johannes Hartog bereid gevonden deze cursus te leiden. Zij, die aan deze cursus willen deelnemen, kunnen zich opgeven bij de secretaresse Mejuffrouw Maria Sprockel, Niewindtstraat.

CURAÇAO'S PRINSJESDAG.

Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao heeft in verband met de opening van de zitting der Staten van Curaçao op 6 April 1943 het volgende bepaald:

1o. Op die dag wordt van zonsopgang tot zonsondergang van de Gouvernementsvaartuigen van de forten en van de Gouvernements-gebouwen, waar dat bij feestelijkheden gebruikelijk is, de nationale vlag uitgestoken;

2o. de Voorzitter, Ondervoorzitter en Leden van de Staten, de Ondervoorzitter en Leden van de Raad van Bestuur verenigen zich te negen uur des voormiddags in de vergaderzaal der Staten;

3o. de Gouverneur, vergezeld van zijn militairen adjudant, vanuit het Gouvernementshuis te negen uur des voormiddags, teneinde de zitting te openen;

4o. de Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt aldaar ontvangen door een door den Voorzitter van de Staten te benoemen commissie, welke Hem naar de Raadzaal geleidt;

5o. de Gouverneur opent de zitting;

6o. de Gouverneur verlaat de vergaderzaal onmiddellijk na de opening der zitting en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub 4o. bedoelde commissie;

7o. vóór het Raadhuis wordt een erewacht van het garnizoen opgesteld.

ERNSTIG VERKEERSONGEVAL.

Vrijdagavond vond op de weg naar Westpunt, ter hoogte van Dokterstuin, een vrij ernstig verkeersongeval plaats. De bestuurder van een personenauto, waarin zeven personen gezeten waren, moesten uitwijken voor twee honden, welke de weg overstaken. Tengevolge van deze manoeuvre begon de auto te schuiven, sloeg om en kwam op haar linkerzijde terecht. De verkeerspolitie was spoedig ter plaatse.

Vier der inzittenden werden elk min of meer ernstig verwond en zijn per verkeersambulance naar het Elisabethsgasthuis vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.: Voetbal:** Hedenmiddag Excelsior B — Vitesse B.

Zondag, Rif: 10.15 uur Tropicals A Vitesse A; 15 uur Terrein voor Dosko; 16.30 uur C.S.R. — Jong Bonaire, met scheidsrechter Juliana.

Suffisant: De West — Caribe.

Brakkeput: 14 uur Aanvang Junioren-athletiekwedstrijd. Bovendien veldloop voor senioren.

MGR. WULFINGH-VERENIGING.

Morgen, Zondag 4 April, zal de Monseigneur Wulfingh Vereniging in het clubgebouw „San Tarciscio" naast de parochiekerk van de H. Familie een algemene vergadering houden.

De vergadering begint om 10.15 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van Zaterdag 3 April 18 uur af tot Zondag 4 April 20 uur door den Gouvernements-geneeskundige E. van der Kuyp, Kortijn 3, telefoon 2331.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: J. P. Odor, kommies der belastingen 2de klasse op Aruba, 4 weken vrijstelling van dienst.

Benoeming: H. S. J. Rombouts, tot tijdelijk opzichter bij de Hygiënische dienst op Aruba; L. Opscheer tot tijdelijk leraar in het vak lichamelijke oefening aan de Algemene Middelbare School genaamd Peter Stuyvesant-college; Mej. C. van Meggelen tot tijdelijk gouvernements-verpleegster belast met de zuigelingenzorg op Curaçao; Mr. H. J. M. Hoogeveen tot voorzitter van de Inkoopcentrale Curaçao (In.-Cu.); Ir. J. F. Groote tot lid van het bestuur van de Inkoopcentrale Curaçao (In.-Cu.); J. H. Sprockel en C. N. Winkel, thans respectievelijk Voorzitter en Ondervoorzitter van de Staten, zijn voor het zittingsjaar 1943 — 1944 onderscheidenlijk tot Voorzitter en Ondervoorzitter van de Staten van Curaçao benoemd.

Werkzaamstelling: Mej. A. Scheidelaar bij de Landsradio- en Telefoondienst alhier; Mevr. C. M. Th. Bosch-Reitz geb. Hasselo bij de Openbare Gezondheidsdienst alhier en belast met de zuigelingen verzorging; G. Pittie ter Griffie van het Gerecht in Eerste Aanleg op Aruba.

Eervol ontslag aan: H. S. J. Rombouts tijd. schrijver ter Griffie van het Gerecht in Eerste Aanleg op Aruba; Ir. J. F. Groote, als voorzitter van de Inkoopcentrale Curaçao (In.-Cu) op zijn verzoek onder dankbetuiging voor de door hem in die functie bewezen biezondere diensten.

De Gouvernements-Secretaris,
Carl F. Gronemeijer.

POLTIEBERICHTEN VAN ARUBA.

Zonder noodzaak in een schuilkelder zijn, bezorgt u een proces-verbaal.

Als verdacht van overtreding van de vuurwapenverordening is procesverbaal opgemaakt tegen den 25-jarigen Venezolaansen barbier J.A.C. Een revolver met 5 scherpe patronen, die de man, zonder de vereiste machtiging in zijn bezit had, is van hem in beslag genomen.

Door de 20-jarige Mejuffrouw C.B. is klacht gedaan tegen zekeren P.E., die alhier niet nader te noemen handelingen met haar zou hebben gepleegd.

Als verdacht van diefstal van 8 overhemden en 4 hemden ten nadele van den 37-jarigen koopman M.G., is proces-verbaal opgemaakt tegen een drietal schooljongens, onderscheidenlijk genaamd: V.P., oud 13 jaar; V.L., oud 13 jaar en M.A.E., oud 12 jaar. De ontvreemde goederen konden van deze jongens in beslag worden genomen.

Tegen den 23-jarigen A.M.W. en den 20-jarigen E.G. wordt proces-verbaal opgemaakt, omdat zij, zonder noodzaak in een der alhier gevestigde schuilkelders door de Politie werden aangetroffen.

Buitenland.

OPENBARE BRIEF AAN LAVAL.

De geluiden van de Afrikaanse strijd, het gedonder der kanonnen, het geratel der machinegeweren en het geronk der bommenwerpers ,werden Vrijdagavond door de radio van Algiers uitgezonden, opdat Pierre Laval die zou horen. Vervolgens las een zegsman van „Frankrijk in oorlog" een openbare brief aan Laval voor.

„Frankrijk staat op van zijn grootste val" ,aldus de zegsman, die voorts de verrichtingen van de Franse soldaten beschreef, zij aan zij met de Britse en Noordamerikaanse strijdkrachten. „Het is waar, dat gij denkt, dat deze Franse soldaten opstandelingen zijn.

„De soldaten worden ter overwinning geleid door Generaals, die gij vervallen hebt verklaard van hun nationaliteit, maar die op dit ogenblik de trots van geheel Frankrijk zijn."

Na Laval om redenen van zijn gedrag te hebben gevraagd, zeide de spreker honend: „Het spijt mij voor u Mijnheer Laval. Er is vandaag niet één Fransman, die zijn hoofd niet omhoog draagt met de gedachte, dat het Franse leger vecht — triomfantelijk vecht. Moet er in Frankrijk slechts één zijn, die anders denkt. Moet het de Premier zijn, die zich de vijand moet voelen van den Fransen soldaat, die strijdt en sterft om Frankrijk te bevrijden?" (Londen, (AP) 2.4).

NIEUWE AANVALLEN OP HET EUROPESE VASTELAND.

De Geallieerde vliegtuigen hebben hedenmorgen blijkbaar weer aanvallen gedaan op vijandelijk gebied. Een grote strijdmacht kon men te Folkestone horen terugkeren van het vasteland nadat hevige ontploffingen waren gehoord uit de richting van Duinkerken (Londen, (AP) 3.4).

BRAZILIANEN BRENGEN DUIKBOOT VAN AS TOT ZINKEN.

Officieel wordt bekend gemaakt, dat de Braziliaanse luchtmacht nog een duikboot van de as in de maand Februari tot zinken bracht.

Door de bekendmaking, welke werd gedaan door den Minister van Luchtvaart Joaquin Salgado Jr., werd het aantal officieel vernield verklaarde duikboten door Braziliaanse vliegers gebracht op zes.

Bovendien had Admiraal Jonas Ingram, Bevelhebber van de Noordamerikaanse vloot in de Zuid-Atlantische Oceaan het tot zinken brengen nog vijf duikboten door Noordamerikaanse vlootstrijdkrachten bekend gemaakt.

Salgado zeide nog: „Wanneer Brazilië zijn volledige militaire sterkte bereikt heeft zullen wij onze strijdkrachten met die onzer Geallieerden samenvoegen en met hen vechten waar dit nodig is".

Dit is weer een duidelijke aanwijzing, dat Braziliaanse strijdkrachten mogelijk naar het buitenland gezonden zullen worden.

Terwijl Brigadier Generaal Eduardo Gomes van het Braziliaanse leger zich in Noord-Afrika bevindt, maakte de Regering bekend, dat Vasco Leitao de Cunha, de eerste Secretaris van de Ambassade te Lissabon, conferenties heeft gehouden met Eisenhower en Giraud en voorbereidingen treft „voor het zenden van Braziliaanse militaire missies naar dat oorlogsgebied" (Rio de Janeiro, (AP) 2.4).

NIEUWE JAPANSE LUCHT-ACTIVITEITEN IN CHINA.

Chinese berichten maakten melding van nieuwe Japanse luchtactiviteiten in vele delen van het land gedurende de laatste dagen. Zo werden aanvallen gedaan in provincies Tsjekiang, Fukien en Kiangsi. Lisjui werd gebombardeerd en meer dan 60 Chinezen werden er gedood en gewond. De berichten zeiden, dat de Chinese artillerie de Japanse barakken te Sinyang beschoot. Sinyang is een Japanse basis in het Zuiden van Hunan. Bij de beschieting, welke op 22 Maart plaats vond, werden vijf grote branden gesticht. Intussen vonden gevechten van man tegen man plaats, aangezien de Chinezen de stad poogden te bestormen (Tsjungking, (AP) 2.4).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„**Noordelijk deel van de Stille Oceaan:** Op 30 Maart werd — behalve de twee aanvallen die reeds in een vroeger communiqué gemeld werden — Kiska nog tweemaal aangevallen. In de nammiddag vielen Lightning gevechtsvliegtuigen het hoofdkampgebied van de Japanners aan met onbekende resultaten. Later op de dag bombardeerden en beschoten middelzware Mitchell bommenwerpers de Japanse installaties en personeel van een hoogte van minder dan 15 meter. Hevige ontploffingen en grote branden werden waargenomen.

Stille Zuidzee: (alle data zijn Oosterlengte): Op 1 April vielen Catalina patrouille-bommenwerpers een Japanse vlootmacht van 5 torpedojagers en een vrachtschip aan ten Zuiden van het eiland Kolombangara. Tezelfdertijd voerden Liberator bommenwerpers een aanval van geringe hoogte uit op dezelfde strijdmacht. De resultaten werden niet waargenomen. In de morgenuren werden 30 tot 40 0-jagers bestreden door een strijdmacht van Wildcat-, Corsair- en Lightning gevechtsvliegtuigen ten Noord-Westen van het eiland Guadalcanal. 16 Japanse vliegtuigen werden neergeschoten. Een strijdmacht van Dauntless duikbommenwerpers, begeleid door gevechtsvliegtuigen, viel de Japanse posities bij de plantage Suavanau (Zuidoostelijke kust van de Rekata-baai) aan. De resultaten van deze aanval zijn niet gemeld" (Washington, (AP) 2.4).

EEN NIEUW MISSIETIJDSCHRIFT.

Onder de titel „Ad Paganos" wordt door de Paters Jezuïeten van St. Mary's College te Kurseong in Noord Brits Indië een nieuw tijdschrift uitgegeven om de missionering van Brits Indië te bevorderen. De medewerkers aan dit tijdschrift zijn zelf actieve missionarissen in de verschillende delen van Brits Indië. Het tijdschrift wordt kosteloos verspreid.

PAUSELIJKE GELUKWENSEN AAN NIEUWEN MAHARAJAH IN BRITS INDIË.

De Aartsbisschop van Ernakulam, Z.H.E. Mons. Aug. Kandathyl ontving van Zijne Eminentie Luigi Cardinaal Maglione, Staatssecretaris van Z.H. Paus Pius XII, de gelukwensen van Z.H. den Paus voor den nieuwen bestuurder van Cochin, Sri Kerala Varma.

Deze gelukwensen werden aan den Maharajah overhandigd tijdens een openbare bijeenkomst, waarbij tevens aanwezig waren Z.H.E. Mons. Jos Attipetty, Aartsbisschop van Verapoly, Z.H.E. Mons. Franc. Vashapilly, Bisschop van Trichur en den Apostolischen Administrateur van het diocees Cochin. De Maharajah gaf uitdrukking aan zijn diepe waardering voor de Pauselijke boodschap en dankte de katholieke gemeenschap in Cochin voor de diensten, die zij aan de staat bewees.

NEDERLAND.

CONTACT SURINAME-CURAÇAO.

„De West" van 24 Maart schrijft: Naar wij vernemen, heeft de Algemene Surinaamse Vereniging „Justitia, Pietas Fides" te Curaçao, die in Juli as. twee jaren bestaat, een uitnodiging gezonden aan Dr. J. W. del Prado, voorzitter der Staten, en aan Ds. C. A. Paap, predikant der Hervormde Gemeente, om ter gelegenheid van het tweejarig bestaan over te komen naar Curaçao, om door lezingen en smalfilms meer bekendheid aan Suriname te geven, en tevens cultureel contact te vestigen tussen beide gebiedsdelen.

EEN EIGENAARDIG GEVAL.

Wij lezen in „De West":

Dezer dagen werd onze aandacht van verschillende zijden gevraagd voor een eigenaardige vorm van prijsopdrijving. Het betreft de veiling Mr. De Rooy. Op deze veiling werden prijzen betaald voor artikelen, waarbij winsten zouden zijn gemaakt, die onmogelijk als normaal kunnen worden beschouwd krachtens de bestaande regeling.

Zoals de lezers weten, mag op goederen, die niet onder de prijszetting vallen, dus waarvan de prijs niet door de Overheid is vastgesteld, niet meer berekend worden dan 40% boven de kostprijs door de groothandel en 60% door de kleinhandel. Hiervan zijn uitgezonderd goederen, waarvan de winstmarge voor Mei 1940 hoger was dan door dit besluit geregeld als hierboven uiteengezet.

Heeft degene, die de goederen nu op deze veiling deed verkopen zich aan prijsopdrijving schuldig gemaakt? Dit lijkt eenvoudig op het eerste gezicht om uit te maken, doch is dit geenszins.

Op de eerste plaats geschiedt de verkoop van onroerende goederen op openbare veilingen tegen opbod. Alleen kan de verkoper bepaalde artikelen limiteren, d.i. dat zij niet beneden een bepaald limiet mogen worden verkocht. Vallen deze goederen onder de prijsregeling, dan zou het karakter van een dergelijke veiling nl. kopen bij opbod geheel komen te vervallen, omdat vast en zeker alle liefhebbers voor de artikelen dit maximum zouden willen betalen.

Aan de andere zijde redeneert een andere groep, wordt door deze gelimiteerde prijzen de prijszetting op losse schroeven gezet. Want eenieder zou de weg van de veiling kunnen kiezen om meer voor zijn goed te ontvangen dan toegestaan is door deze maatregel.

Toevallig betreft het nu de man, die aan het hoofd stond van het departement, waaronder de prijszetting ressorteert.

De aandacht van het betrokken departement is vast hierop gevestigd en wij mogen verwachten, dat het zijn gedragslijn in deze bekend maakt teneinde niet langer twee meningen tegenover elkaar te doen staan.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De belangrijke verklaring" die gisteren door Radio-Algiers zou worden gedaan, is nog niet opgevangen.

— **Helsinki:** George Gripenberg Finlands Gezant bij het Vaticaan, werd benoemd tot Gezant in Stockholm. Hij volgt Jarl Wasajerna op, die met ingang 16 April zijn post heeft neergelegd. Gripenberg was vroeger Gezant in Groot Britannië.

— **Londen:** De Hongaarse radio zeide, dat Turkije en Duitsland het handelsverdrag, dat op 31 Maart afliep, hebben hernieuwd. Er is geen bevestiging van dit bericht uit andere bron.

— **Algiers:** Vernomen wordt, dat Montgomery zijn strijdkrachten hergroepeert voor een versnelde opmars naar het Noorden: De Fransen en Noordamerikanen vorderen nog steeds in Oostelijke richting aan het Centrale Tunische front.

— **Londen:** Radio-Vichy beweerde, dat een groot troepenschip beschadigd in Gibraltar is aangekomen. Verschillende andere beschadigde schepen zouden ook een schuilplaats in de baai gezocht hebben.

— **Londen:** De Duitse radio zeide, dat Pétain „belangrijke fundamentele veranderingen in het beleid van de Franse staat" op Zondag in een toespraak tot het volk zal bekend maken. Men zeide, dat hij waarschijnlijk de houding van Vichy ten opzichte der „Franse afvalligen" uiteen zal zetten.

Spreekwoorden.

De bewoners dezer eilanden gebruiken meer spreekwoorden dan u denkt. Het karakter der spreekwoorden en hun waarde.

De levenswijsheid van een volk ligt vervat in zijn spreekwoorden. Over het algemeen is de spreekwoordenschat van de drie benedenwindse eilanden gelijk, maar volkomen hetzelfde is hij niet. Ieder eiland heeft zijn eigen karakter en manier van leven, en dat drukt een stempel op de spreekwoorden, die het gebruikt.

De hier volgende meningen zijn gebaseerd op een verzameling van ruim 600 papiamentse spreekwoorden. Hoewel van spreekwoord moeilijk een scherp omlijnde definitie is te geven, zijn onder die 600 toch niet de vele korte uitdrukkingen en vergelijkingen begrepen. We nemen hier spreekwoord in een meer engere zin, als een volledig gezegde met een zinnebeeldige betekenis.

Het is duidelijk, dat niet iedereen al de 600 kent. Kent u ze allemaal, die in stoet staan opgegeven? Deze kent, meer de landelijke, gene meer de godsdienstige, een derde gebruikt slechts zelden een spreekwoord.

Een merkwaardige proef op Bonaire genomen wees uit, dat degenen, die iets meer ontwikkeling genoten hebben de minste spreekwoorden kennen. Vele bewoners van de Kralendijk hebben na de lagere school nog wat meer geleerd, lezen geregeld de krant, en zo nu en dan zelfs een boek. Spreekwoorden echter kennen ze minder dan de „cunucu-mensen", die slechts enkele jaren op school gezeten hebben, en nooit een boek zien. Er is een verklaring voor te geven.

De meer ontwikkelden hebben een rijker vocabularium. Hun gesprekken gaan over meer gevarieerde onderwerpen, zij leren zich op meer dan een wijze uitdrukken, krant en boek leren hun een groter aantal woorden, zij zijn in staat ook fijnere gevoelens in woorden te uiten. Het vocabularium van den cunucuman echter is zo arm als de hut waarin hij woont. Ook al heeft hij een wakkere geest, hij kan voor al zijn gevoelens geen woorden vinden. Maar deze armoede compenseert hij rijkelijk door gebaren en mimiek, en door het combineren van dingen, die hij rondom zich ziet. Hij kent de planten en dierenwereld door en door, en leeft met hun leven mee. Hij gebruikt deze kennis om vergelijkingen te trekken tussen hen en het leven van den mens. Wellicht geeft het hem meer innerlijke cultuur, dan de meer ontwikkelde opdoet met zijn boekjes en krantjes, waarin hem de wijsheden worden voorgekauwd.

Er is nog iets anders, dat deze mensen een voorliefde tot spreekwoorden bijbrengt. Men is verzot op raadseltjes. Avondenlang kan men zich onschuldig vermaken met het opgeven van raadseltjes, en het telkens herhalen van hetzelfde raadseltje met zijn oplossing.

Dat begint al op school. Een lange som met tot uitkomst nul is het summum van aangenaam onderwijs. Welnu, ook het spreekwoord is een raadseltje. „Een schaap loopt met zijn kop naar beneden, maar hij weet hoe laat het is". Dat het dier zo loopt, weet iedereen, en dat je in de slimheid van een schaap kunt vergissen, eveneens. Maar wordt dit gezegde nu toegepast op iemand, die iets heeft gedaan, waarvoor men hem niet had aangezien, dan heeft het de bekoorlijkheid van een raadsel.

Tekenend voor Bonaire is, dat de meest gebezigde spreekwoorden betrekking hebben op het landleven. Veel minder in zwang zijn de uit Europa stamende alsook die, welke leeuwen, olifanten, en resten van negersprookjes tot inhoud hebben. Het contact met Europa is hier minder, en in de bevolking zit een veel geringer percentage negerbloed, dan in die van de Curaçaose cunucu.

Een volgende keer zullen we een afzonderlijke groep van spreekwoorden behandelen.

DE HEER EN MEVROUW

Julius L. Penha Jr.-Maduro

geven hierbij kennis van het voorgenomen huwelijk van hunne dochter

Edna

met den Heer

Jan de Jong,

Luitenant ter Zee der 2e Klasse,

waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Maandag den 5den April a.s.
Receptie: Julianaplein 26 des namiddags van 5 tot 7 uur.
Men wordt verzocht deze kennisgeving te willen beschouwen als een persoonlijke uitnodiging.

974 *Curaçao, 2 April 1943.*

VERLOOFD

Estelinda M. Rosario

en

Hendrikus J. Colpa.

Zondag 4 April. 984

DE RECHTE LIJN IN DE AARDRIJKSKUNDE.

Rechtlijnige grenzen na de oorlog?

Het vraagstuk van de grensregeling omvat vele problemen. Rassen, volken, economische en aardrijkskundige zaken, de geschiedenis — dit alles oefent invloed op de conferenties, welke na de vele oorlogen werden gehouden en waarbij nieuwe grenzen werden bepaald. Thans is er weer zulk een conferentie op komst, wanneer deze oorlog gewonnen zal zijn. Hier en daar worden reeds meningen geuit ten aanzien van de toekomstige wereldconstellatie. De een wil dit, de ander dat. Een van de problemen, die hierbij ter sprake komt, is het trekken van grenslijnen, want ook al zal den geallieerden landen die door den vijand onderworpen werden hun vrijheid worden teruggeschonken, het ligt voor de hand, dat niet alle grenzen van voor 1939 precies zo zullen terugkeren. Hetgeen maar goed is ook, want willekeuriger dan in Versailles heeft misschien geen grenzencommissie ooit met dit probleem omgesprongen. De vraag is geopperd of het niet doenlijk zou zijn een Bond van Staten in Europa te maken zoals in Noord-Amerika. Deze vraag, die reeds door den Graaf van Coudenhove-Kalergi in 1923 ter sprake is gebracht willen wij thans laten rusten voor een ander artikel.

Onze aandacht hebbe thans een tweede — met de hiervoor genoemde verbonden — vraag, namelijk of men in Europa ook niet rechtlijnige grenzen kan trekken, zoals dat in de Verenigde Staten, maar meer nog in Australië het geval is. Het grote onderscheid tussen de Oude en Nieuwe Wereld is in dezen, dat de Oude Wereld geordend werd naar andere beginselen dan de Nieuwe. In de Oude gaven historie (oorlogen e.d.) en aardrijkskunde de doorslag, **moesten** ook de doorslag geven, omdat in vroeger eeuwen met gebrekkig verkeer de **natuurlijke** ligging bepaalde wat bijeen hoorde en wat niet. In Hellas had men zodoende de stad-staten, omdat in het gebergte zelfs het verkeer tussen de steden moeilijk was. De autonomie van de stadstaat, de rivaliteit tussen deze kleine staatjes groeide hieruit. Onwillekeurig trekt men hierbij een vergelijking tussen de beide gebiedsdelen Aruba en Curaçao van het Staatsdeel Curaçao. Ofschoon één staatsdeel vormend treft men grote rivaliteit — die overigens vaak gezond werkt — tussen beide gebiedsdelen, tussen welke het verkeer immers meer dan hopeloos is.

In de aardrijkskunde komen maar weinig rechte lijnen voor. De reden hiervoor is duidelijk. In primitieve staten worden de grenzen op grond van veroveringen bepaald en het oogmerk van den overwinnaar is er over het algemeen op gericht geweest, hetzij een zo groot mogelijk gebied onder zijn heerschappij te brengen, of zich door gebergte, rivieren of de zeekust tegen invallen te beveiligen. **Hebzucht** en **vrees** hebben zodoende samen de bochtige grenzen doen ontstaan, welke wij thans kennen. Een blik op de landkaart is voldoende om ons te overtuigen van de ingewikkelde toestand, die zodoende is ontstaan.

In Europa is de kwaal ongeneeslijk. Zelfs de regelingen na Wereldoorlog I neergelegd in het verdrag van Versailles, hebben noch symmetrie noch stabiliteit opgeleverd. Elke grens vertoonde nog altijd bochten en bulten als gevolg van oude animositeiten.

Toen de Nieuwe Wereld ontdekt was en om ordening vroeg, was het verkeer reeds in een verder gevorderd stadium. Het verkeer was vrijwel geen moeilijkheid meer. Daar de inheemse bevolking ook geen gewicht in de schaal legde, doch werd uitgemoord of verjaagd, was het bijna uitsluitend de bestuursadministratie, die medetelde. En deze was bij rechtlijnige grenzen gebaat. Hoe meer men naar het Westen gaat, d.w.z. hoe meer men in die streken komt, waar het verkeer in het Kolonisatietijdperk nog moeilijk was, des te onregelmatiger worden de grenzen.

Hoe onwaarschijnlijk het dan ook na het voorgaande moge lijken, toch heeft de rechte lijn niet slechts in de aardrijkskunde haar intrede gedaan, maar zij heeft zich ook weten te handhaven. Het waren de ambtenaren en niet de militairen, die haar in het leven riepen en uit hetgeen hierboven reeds werd gezegd volgt, dat men haar slechts kent in „nieuwe" of nog onontgonnen gebieden.

Eerste rechtlijnige grens was in Zuid-Amerika.

Wie echter mocht menen, dat zij een novum is in de geschiedenis, vergist zich. Wanneer de eerste rechtlijnige grens is getrokken, valt niet met zekerheid te zeggen, maar wèl weten wij, dat Paus Alexander VI in 1493 heeft getracht, de wedijver tussen Spanje en Portugal bij de verwerving van nieuwontdekte gebieden te breidelen, door aan Spanje alle land toe te kennen, dat ontdekt zou worden ten Westen van een rechte lijn, welke op 600 km. ten Westen van Kaap Verde van de Noordpool tot de Zuidpool zou lopen. Portugal van zijn kant zou dan recht hebben op alle ten Oosten van deze lijn gelegen, nieuwontdekte gebieden. Daar echter de meet-instrumenten voor de vaststelling der lengtegraden nog zó onnauwkeurig waren, dat de demarcatielijn in de practijk niet kon worden bepaald, leidde de regeling tot eindeloze onzekerheid en geschillen, zodat zij tenslotte werd opgegeven.

Rechtlijnige grenzen voor het eerst in Noord-Amerika.

Het principe der grensafbakening volgens een rechte lijn werd echter desondanks opnieuw toegepast, toen men tot een systematische kolonisatie van het Noordamerikaanse vasteland overging.

In de meeste charters van Jacobus I, Karel I en Karel II wordt voor de stichting van nieuwe nederzettingen gewag gemaakt van de een of andere breedtegraad. Virginia b.v. werd in het charter van 1606 aangeduid als het land, „geheel gelegen langs de zeekust tussen 34 graden en 44 graden Noorderbreedte".

Voor Maine werden als grenzen de 34ste en de 45ste breedtegraad aangegeven.

Het charter, dat Karel II aan Penn toestond, had betrekking op al het land, dat ten Oosten werd begrensd door de Delaware, „van 12 mijl afstands van New Castle Towne tot de 43ste graad Noorderbreedte, wanneer de genoemde rivier zich zover Noordwaarts uitstrekt".

Deze laaste reserve legt een welsprekend getuigenis af van de talrijke moeilijkheden, welke zowel destijds als later rezen. Het was heel gemakkelijk voor een te Londen zetelend ambtenaar, om in een charter zonder meer als grens „de 40ste breedtegraad" aan te geven, maar een heel andere en veel moeilijker zaak was het voor de emigranten der zestiende en zeventiende eeuw om, zonder voldoende **ervaring** en uitgerust met onvoldoende instrumenten, deze „astronomische grens" ook af te bakenen. Een duidelijk voorbeeld hiervan levert Noord-Carolina op. In het charter van 1663 wordt bepaald, dat de Noordelijke grens van dit gebied op 36 graden 30 minuten Noorderbreedte zal lopen. Om te beginnen werd de systematische afbakening der grens, die volgens de kaart een rechte lijn moest volgen, pas in 1728 ter hand genomen. De bedoelde lijn is overigens verre van recht. Professor Kerr merkt op, dat de huidige Noordgrens van de staat „niet slechts niet loopt op 36 graden 30 minuten Noorderbreedte, maar zelfs met geen enkele breedtegraad samenvalt". Ook de Zuidelijke grens volgt geen rechte lijn.

Australië bijna geheel „rechtlijnig".

Het verst is het principe der rechte lijn in Australië doorgevoerd. Op twee uitzonderingen na zijn alle grenzen der onderscheiden staten van het Gemenebest recht. De uitzonderingen zijn de grens tussen Victoria en Nieuw Zuid-Wales en de kusthoek tussen Nieuw Zuid Wales en Queensland. Veelbetekenend is in dit verband, dat Australië het jongstontgonnen land ter wereld is en dat de beide genoemde uitzonderingen juist betrekking hebben op dat deel van dit jonge gebied, dat het eerst werd gekoloniseerd en dat dus ook min of meer de gewoonten en de afgunst der Oude Wereld heeft geërfd. De rest van Australië is meer maagdelijke bodem, die men gemakkelijk kon verdelen. Het verdelingsproces begon met een wet, welke in 1834 door Zuid-Australië werd uitgevaardigd; deze wet bepaalde, dat de grenzen van de staat Westelijk en Oostelijk de 132ste en de 141ste meridiaan zouden volgen en dat de Noordgrens door de Steenbokskeerkring zou worden bepaald. Bij de vorming van het Noordelijke territorium kwam de Steenbokskeerkring binnen dit nieuwe gebied te vallen; Zuid-Australië deed afstand van het centrale woestijngebied tot aan de 26ste graad Zuiderbreedte.

U.S.A. heeft natuurlijk „the world's longest" rechtlijnige grens.

De langste rechte lijn op de landkaart is die, welke zich over een afstand **van 2000 km. tussen Canada en de Verenigde Staten** uitstrekt. Deze grens — welke, zoals algemeen bekend is, onversterkt is, zonder dat de rest van de wereld er de voor de hand liggende les uit wil trekken — werd aanvankelijk niet over zulk een enorme afstand getrokken. Toen de gedelegeerden in 1783 na de Amerikaanse onafhankelijkheidsoorlog begonnen met het afbakenen van de toekomstige grens tussen Canada en de onafhankelijk geworden Vrije Staten van Noord-Amerika was het trekken van een rechte lijn van de kust van de Atlantische tot aan die van de Stille Oceaan niet doenlijk. Het land was nog maar weinig bekend en een halve eeuw later strekte de grenslijn zich nog altijd slechts uit tot aan het Rotsgebergte.

Pas ter gelegenheid van het bezoek, dat lord Ashburton in 1842 aan Amerika bracht, werd de 4800 km. lange grens (waarvan bijna de helft een rechte lijn volgt) tot aan de Westkust doorgetrokken. Verder dan tot de kust loopt zij niet; ofschoon de 49ste graad Noorderbreedte dwars door het eiland Vancouver loopt, zag men in, dat de eenheid van het eiland gehandhaafd diende te blijven.

Ook afgezien van hun Noordelijke grens zijn de Verenigde Staten rijk aan rechte grenslijnen. De typische omtreksvorm van het land is de rechthoek; alle staten der Unie vertonen min of meer deze vorm. In totaal bezit het land rechte grenslijnen tussen zijn verschillende staten tot een totale lengte van omstreeks 25.600 km., terwijl Canada over ruim 5000 km. rechte grenslijnen beschikt. De totale lengte der rechte grenslijnen in Australië bedraagt slechts 6400 km., ofschoon dit werelddeel in verhouding tot zijn totale grenslengte over meer symmetrische grenzen beschikt dan welk ander land ter wereld.

Sommige Amerikaanse staten **zijn** volmaakte rechthoeken — Saskatchewan in Canada en Wyoming in de Verenigde Staten. Andere zijn bijna symmetrisch, zoals Kansas, Utah, Nieuw-Mexico, Montana en Alberta (Canada). Naarmate wij verder naar het Oosten gaan, worden de grenzen tussen de onderscheiden staten onregelmatiger en meer „Europees". Ook Alaska bezit een rechte grens. Zij werd vastgesteld bij het verdrag van 1876, waarbij het gebied van Alaska voor een bedrag van $ 72.000.000 door de Verenigde Staten werd gekocht.

Rechte grenzen losten de Afrikaanse quaestie op.

Haar grootste triomfen heeft de „astronomische grens" echter wel in **Afrika** gevierd, ofschoon haar kansen hier feitelijk veel ongunstiger waren dan in Amerika en Australië. In Noord-Amerika bestonden slechts twee landen, die eventueel met elkaar in conflict konden komen, terwijl zich daarentegen in Afrika tal van Europese staten aan verschillende punten der kust hadden genesteld, zonder enig nauwkeurig begrip der grenzen en met nog minder inzicht in de uitgestrektheid van het achterland. Een botsing scheen onvermijdelijk, naarmate het land sterker werd gekoloniseerd en de nederzettingen der diverse landen elkaar steeds meer begonnen te naderen. Portugal wenste zijn bezittingen dwars door het gehele continent te zien lopen, Frankrijk had het oog op de Sahara gevestigd, terwijl Duitsland natuurlijk geen gelegenheid voorbij liet gaan, om zich onder het een of andere voorwendsel gebieden toe te eigenen. Zo had bv. de plotselinge belangstelling, die de Duitse keizer voor Alpensport aan de dag legde, tot gevolg, dat de Duitse grenslijn van Victoria Nyanza zodanig werd getrokken, dat de Kilimandzjaro binnen de Duitse kolonie kwam te liggen.

Tenslotte behaalde het gezond verstand echter de overwinning. In de tachtiger en negentiger jaren der vorige eeuw werd tussen de belanghebbende mogendheden een reeks conferenties gehouden, waarbij men er inderdaad in slaagde, het merendeel der ernstige meningsverschillen uit de weg te ruimen. Telkens weer paste men daarbij het principe der rechte grenslijn toe, uitsluitend teneinde langs die weg tot compromissen te geraken. Tegenwoordig bevatten de grenzen van Betsjoeanaland, Angola, de Congo, Rhodesia, Kenya, Egypte, de Soedan, enz. rechte stukken.

Zuid-Amerika en Azië.

Zuid-Amerika is, wat zijn grenzen betreft, minder fortuinlijk geweest dan Afrika. De onafhankelijkheidsoorlogen en de gewapende conflicten, die er op volgden — evenals de natuurlijke gesteldheid van het land die een gebrekkig verkeer ten gevolge had — hebben aan de grenzen een onregelmatigheid gegeven, die slechts door Europa en Azië wordt overtroffen. Desondanks treft men ook op de landkaart van Zuid-Amerika enkele rechte grenzen aan, die hoofdzakelijk het gevolg van arbitrage zijn. Het grensgeschil tussen Peru en Ecuador duurde een volle eeuw en is eerst kort geleden bijgelegd. Afgezien van het beginsel is dit niet zo heel erg, daar de grens door het hoogste deel der Andes loopt.

In Azië wordt de grens van het Japanse deel van het eiland Sachalin door een rechte lijn bepaald.

Daar de aarde echter intussen vrijwel geheel in kaart is **gebracht**, zal men zich, wanneer men thans nog het principe der rechte grenslijn wenst toe te passen, moeten beperken tot het **Noordpool- en het Zuidpoolgebied.**

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Za. en Zo.:

Telegram Afdeling:
3.4: Pons, tel. 832, Amalia van Solmslaan 13.
4.4: Carrière ,tel. 553, Hotel kamer 29.
Shipping & Supplies: De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling:
3.4: Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.
4.4: Pruis, tel. 299, Emmastad 14.
Dok Afdeling: Van Hasselt ,tel. 468 en De Boer, tel. 234.

Sportclub „Asiento": Voetbalprogramma voor Zondag 4 April: 15 uur competitie tussen P.S.V. en Aiento-junioren; terrein Rio Canario.

16.30 uur Competitie tussen P.S.V. 1 en Aiento 1 om de Vredestropee; terrein Rio Canario.

Curaçaose Athletiek Bond: Op Zondag 4 April as. zullen in de rust van de voetbalwedstrijd Independiente — S.U.B.T. twee series 100 meter hardlopen gehouden worden, bestaande uit de beste athleten van Curaçao.

Onderstaande athleten worden verzocht om 16.30 uur in het C.B.L.O.-stadion aanwezig te zijn: Willem Rosario (R.), Prince (H.), Anasagasti, Adriana, G. Royer, P. Royer, Janpierre, Irausquin, Denny, H. Rosario, P. Kooyman, J. Kusters.

Twee interkerkkelijke verklaringen.

In „De Surinamer" staat het volgende:

Het Comité „Christelijke kerken in Suriname", waarin vertegenwoordigd zijn de Evangelische Broedergemeente, **de Rooms Katholieke Gemeente, de** Hervormde Gemeente en de Evangelische Lutherse Gemeente, wendt zich hierbij in een tweetal verklaringen tot het publiek in het algemeen en tot de leden van hun Gemeenten in het biezonder, tot het geven van kerkelijke leiding in enige actuele vraagstukken.

Verklaring.

Het Comité „Christelijke kerken in Suriname", begrijpende dat in deze oorlogstijden ook de vrouw een taak heeft ten opzichte van de grote dienstvervulling in het belang van Staat en Gemeenschap,

erkennend dat bij de Stads- en landwacht ook de vrouw belangrijke diensten kan verrichten,

gevoelt zich evenwel gedrongen, een beroep te mogen doen op de vrouw in het algemeen harer roeping getrouw te blijven.

Het komt het Comité voor, dat de gehuwde vrouw tevens moeder in de allereerste plaats thuis hoort in het gezin, omdat daar haar plicht ligt tegenover de haren.

Verklaring.

Het Comité „Christelijke kerken in Suriname", van oordeel dat in de huidige omstandigheden in vele opzichten de grenzen, naar zedelijk inzicht gesproken, gegrond op het Evangelie van Jezus Christus, niet worden getrokken naar behoren, en dat in het biezonder de keuze van ontspanning en de wijze, waarop de ontspanning op het ogenblik plaats vindt, op zijn zachtst uitgedrukt, naar christelijke maatstaf te oordelen, minder gewenst zijn,

acht het zijn plicht de Christenen, in het biezonder de leden der Christelijke gemeenten ,op te wekken om de normen van het Evangelie van Jezus Christus als grondslag te handhaven voor hun leven, en niet in het minst voor hun ontspanning.

Het Comité acht het zijn roeping de leden der Christelijke Gemeenten te wijzen op de gevaren van de verslapping der zedelijke grenzen.

In dit verband wil het Comité in een reeks van artikelen in de kerkelijke pers de gemeenteleden voorlichten.

Tweeërlei ontspanning vooral zal het Comité onder de aandacht brengen: de tuinfeesten en de bioscoop.

De christelijke kerken achten ontspanning nuttig en nodig, ja zelfs een levensbehoefte, doch zijn van oordeel, dat voor alles nodig is een zedelijke begrenzing, waardoor ontspanning niet ontaarden kan in een geestelijke vervlakking, of zelfs uitspatting, tot schade van individu en gemeenschap!

Het Comité „Christelijke kerken in Suriname".

Ds. J. Raillard, Zendeling-leraar G. Polanen, Pater St. Kuypers C.ss.R., Pater H. Ruyter C.ss.R., Ds. C. A. Paap, Ds. D. A. Hoekstra, Ds. D. Mulder, de Heer H. J. de Vries.

Deze verklaringen zijn Zaterdag jl. (27 Maart 1943) opgenomen in de kerkelijke bladen alhier en aangeboden aan de nieuwsbladen.

Het Protestantenblad schreef er een korte toelichting bij, waaruit blijkt, dat het Comité reeds een rapport heeft samengesteld, „waarin de hoofdlijnen van het vraagstuk, in feiten, oorzaken en wegen ter verbetering zijn aangegeven. De onderdelen van het rapport dat nog niet gepubliceerd is, worden thans uitgewerkt.

Het bijschrift gaat dan voort:

„De tweede der bovenstaande verklaringen is inleiding tot de uitwerking van zulk een onderdeel. Het Comité is namelijk van mening, dat de wijze waarop thans ontspanning gezocht en geboden wordt ,er toe mede werkt om de geesten te verwilderen.

Dat dit geen nodeloos alarmslaan is ,maar ernstige werkelijkheid, bewijst het feitenmateriaal op huiveringwekkende wijze.

De tweede der bovenstaande verklaringen brengt dit onderdeel van het vraagstuk naar voren. De verklaring is officieel namens het gehele Comité en wordt bekend gemaakt in de kerkelijke pers der in het Comité samenwerkende kerken, en zal, naar prudentie der verschillende kerken, eventueel ook in de kerkdiensten ter kennis van de gemeente gebracht worden. In de Hervormde en Lutherse gemeenten zal dit as. Zondagavond geschieden.

In de tweede verklaring zijn artikelen aangekondigd over de ontspanning. Elke gemeente zal voor eigen verantwoordelijkheid en met eigen medewerkers die artikelen doen verschijnen in de kerkelijke pers der betrokken gemeente, met gemeenschappelijke verklaring als uitgangspunt.

Ds. C. A. Paap zal in het Protestantenblad een algemene inleiding schrijven. Ds. D. A. Hoekstra zal schrijven over het bioscoopvraagstuk. Ds. D. Mulder zal schrijven over „tuinfeesten".

De artikelen verschijnen wel met een bepaalde ondertekening, maar zullen worden gepubliceerd voor verantwoordelijkheid van alle drie predikanten samen.